

A close-up photograph of a bouquet of tulips. The bouquet is composed of numerous pink tulips in various stages of bloom, some fully open and others as buds. Interspersed among the pink flowers are several light blue tulips. Green tulip leaves and small green filler flowers are also visible, adding texture and contrast to the arrangement. The background is softly blurred, focusing attention on the flowers in the foreground.

Maria

Nr. 65, martie 2024

**“Iată, roaba Domnului;
facă-mi-se după
cuvintele tale!”**

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

MIRELA MORNĂILĂ
ALINA BIRGEAN
MARIA PREDĂ
IONELA LIUBA
ADINA OGRĂZEANU-NAGY
DANIELA HAIDU
LILI IOSUB
EMMA GOLDIȘ

DESIGN & GRAFICĂ:

DIANA DIACONESCU

CONTACT:

Comunitatea Bisericii Creștine
Baptiste Timișoara
„Lucrarea cu Femeile”

Str. Zăvoi nr. 12, Timișoara

E-mail:

surori_comunitate_tm@yahoo.com
www.baptist-tm.ro

DIN CUPRINS.....

Editorial pag. 3

STUDIUL BIBLIC:

Frumusețe fără pată pag. 4

Mărturie pag. 7

Un an, o lună, o zi pag. 8

FEMEII CU IMPACT:

Joni Eareckson Tada pag. 10

Frumusețe sau cum să fii o lumină
pentru generația tânără pag. 12

RECENZIE DE CARTE:

BLASFEMIE pag. 14

Motive de rugăciune pag. 16

Dulce 40 - Remedii naturale pag. 28

Frumusețe în fiecare zi pag. 21

REȚETĂ

Tortul Mamei pag. 22

Dragi prietene,

prin harul lui Dumnezeu, ne stau în față un an nou, o nouă primăvară și așteptarea de a fi iarăși înconjurate de frumusețea creației Sale. O caracteristică a feminității este aprecierea și căutarea frumosului, deci în mod natural ne așteptăm să descoperim frumusețea din jurul nostru, fie ea naturală sau spirituală, însă cum am putea face asta fără prezența lui Dumnezeu? Cineva spunea că viața este grea dacă o privești kilometru cu kilometru, însă, privită centimetru cu centimetru se dovedește a fi frumoasă. Dar ce înseamnă frumusețea, cum o putem defini și cine deține definiția corectă? Răspunsurile omenești sunt diferite, relative și chiar pline de confuzii, ele depind de „ochiul privitorului” sau de cultura locului.

Vă propunem, așadar, ca în acest număr al revistei să pornim în călătoria noastră cu gândul de a descoperi frumusețea și definiția ei. Dar nu oricum, ci din perspectiva lui Dumnezeu, ca o caracteristică a omului, iar în speță a feminității biblice. Nu pornim singure la drum, ci călătorim, zilnic, împreună cu Domnul, iar articolele următoare sunt o invitație la explorare, la descoperirea atributelor frumuseții care depășesc bariera timpului și a culturii.

Așa cum spune Daniela în articolul de studiu biblic, în calitate de femei creștine, ne bucurăm de frumusețea pe care Domnul a pus-o în noi dar vom căuta și să avem un caracter plăcut înaintea Celui care ne iubește, ne-a spălat de păcat și ne-a dat o haină nouă. Cred că vom descoperi, alături de autoarele noastre, frumusețea dragostei lui Cristos exprimată prin jertfa Domnului Isus (descrisă în articolul Andreei Tîrziu), frumusețea unei vieți puse în slujba lui Cristos (mărturia Olgăi Dega despre cumnata ei, Lidia), frumusețea în mentorare și în grija pentru generația tânără (articolul Sarei Țuț), frumusețea în slujire sau chiar în dizabilitate (articolul despre Joni Eareckson Tada scris de Emma Goldiș)

Haideți să ne deschidem inimile înspre El, să îl lăsăm să ne arate dragostea Lui, frumusețea Lui și felul în care arată feminitatea din perspectivă biblică. La final, îmi doresc să putem spune și noi, la fel ca Iov, „urechea mea auzise vorbindu-se de Tine, dar acum ochiul meu Te-a văzut.”

Mirela Mornăilă

Când mă gândesc la Eva, prima femeie, mi-o închipui de o frumusețe desăvârșită. Adam era deja creat și modelat fără cusur, după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, iar Evei i-a făcut Domnul oase mai mici, mușchi mai delicați, piele mai catifelată și un zâmbet mai cald, punând în ea calități complementare cu ale bărbatului. După milenii de păcat, de defecțiuni și mutații genetice care au afectat rasa umană, planeta este încă plină de femei frumoase. Dumnezeu nostru perfect a creat o lume minunată, exprimându-Se pe El prin creație. Când a privit tot ce a creat și a hotărât că toate erau foarte bune sunt convinsă că aceasta însemna de asemenea că toate erau și foarte frumoase. Există un moment impresionant descris în Exodul, când Moise Îl roagă pe Domnul: arată-mi slava Ta! Răspunsul Domnului este uimitor, neașteptat: „Voi face să treacă pe dinaintea ta toată frumusețea Mea”. Creatorul lumii este și creatorul frumuseții. Toate ne dorim să fim frumoase și în fiecare dintre noi Domnul a pus o sclipire de frumusețe, dar și iubirea pentru frumos. De aceea ne îngrijim tenul și corpul, ne preocupăm de îmbrăcămintea noastră și a familiei potrivind ținuturile și culorile, ne împodobim casele, cultivăm flori în grădină sau pe balcon și nu cred că există femeie care să nu se bucure când i se spune că e frumoasă, oricât de modestă ar fi.

Desigur, și această valoare a fost pervertită într-o lume căzută în păcat și îndepărtată de voia lui Dumnezeu. Multe femei au ajuns să-și cultive frumusețea pentru a atrage și a manipula, pentru a obține avantaje, pentru a provoca la imoralitate. Mulți bărbați și-au pierdut discernământul, orbiți de frumusețea femeii. Iar alții au exploatat în mod diabolic aceste slăbiciuni ale femeilor și bărbaților, pentru bani și putere.

Cum ne raportăm atunci la frumusețea feminină, noi, urmașele lui Hristos? Cum gestionăm darul frumuseții primit de la Creator sau, dimpotrivă, nemulțumirea că nu avem trăsăturile fizice cele mai încântătoare, sau chiar invidia că altele au primit mai din belșug acest dar? La fel ca în oricare aspect al vieții de credință, răspunsul este în Cuvânt. Privim în Scriptură și vedem că de fapt se face foarte puțin caz de frumusețea feminină, chiar dacă se amintește de câteva femei că au fost frumoase. În mod surprinzător, constatăm că frumusețea lor nu a fost întotdeauna benefică: Sara și apoi Rebeca sunt puse în situația să mintă că sunt surorile soților lor când se aflau într-o țară străină; Rahela, cea frumoasă la statură și mândră la față, a fost mereu o pricină de suferință și gelozie pentru sora ei; frumoasa Tamar, fiica lui David, a stârnit fără voia ei poftă păcătoasă în fratele ei vitreg, spre nenorocirea familiei; David o vede pe Bat-Sheba și este atât de fermecat de frumusețea ei încât păcătuiește extrem

de grav și atrage pedeapsa Domnului.

Chiar și în situațiile în care frumusețea a fost un avantaj, vedem clar că nu ar fi însemnat mare lucru dacă nu ar fi fost însoțită de trăsături ale unui caracter frumos: Abigail era frumoasă, dar înțelepciunea și tăria de caracter au salvat-o; Estera era minunată de frumoasă, dar comportamentul ei era de asemenea frumos, astfel încât a primit favoare în ochii tuturor, iar în situația limită în care a ajuns poporul iudeu ea a dat dovadă de ascultare, de credincioșie și de putere interioară care au dus în final la salvare și chiar la triumf. Cunoscutul verset din Proverbe exprimă fără dubii adevărul că frumusețea este trecătoare, dar credința dovedită prin caracter este aducătoare de răsplată: „dezmiertările sunt înșelătoare și frumusețea este deșartă, dar femeia care se teme de Domnul va fi lăudată. Răsplățiți-o cu rodul muncii ei și faptele ei să o laude la porțile cetății” (Proverbe 31:30,31).

O frumusețe diferită, care mișcă inima, este frumusețea care izvorăște din iubirea celui care privește și care vede frumusețe în ciuda defectelor. „Sunt neagră, dar sunt frumoasă, fiice ale Ierusalimului”, declară personajul feminin din Cântarea Cântărilor, cu o siguranță izvorâtă din dragostea pe care i-o arăta iubitul ei. Aceasta prefigura iubirea pe care Mirele ceresc o poartă Miresei Lui, Biserica, pe care în ciuda

tuturor imperfecțiunilor omeneste o sfințește și o înfățișează „slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană” (Efeseni 5:27). O astfel de iubire oferă o perspectivă mai înaltă: sunt iubită, deci nu mă voi chinui să îmi pun în evidență frumusețea pentru a epata, a provoca sau a stârni invidia altora, dar nici nu mă voi plânge că nu am primit trăsăturile pe care le-aș fi dorit. Sunt iubită cu o iubire care a dat totul pentru mine, deci voi trăi cum vrea El, cultivând frumusețea aceea interioară cu care se împodobesc femeile credincioase, „omul ascuns al inimii, în curăția nepieritoare a unui duh blând și liniștit, care este de mare preț înaintea lui Dumnezeu” (1 Petru 3:4).

În calitate de femei creștine ne bucurăm de frumusețea pe care Creatorul și Tatăl nostru a pus-o în fiecare din noi și avem grijă de ea, prețuind-o, dar preocuparea noastră este să avem un caracter plăcut Celui care ne iubește, care ne-a spălat cu sângele Său de păcatele noastre și va schimba într-o zi trupul acesta muritor cu un trup de slavă – fie la înviere, fie într-o clipire din ochi la venirea Lui. Atunci vom fi minunate de frumoase, învăluite în gloria și frumusețea prezenței Lui, iar acea frumusețe va fi veșnică.

Daniela Sala

Pentru ce vă uitați, fete fecioare, la mine?
Mă cunoașteți prea bine ...
Nu sunt cine știe cine!
Nu fac parte dintre oamenii lumii
Importanți,
mari și grei.
Sunt numai o mireasă ...
mistuită de dor după Mirele ei.
După Mirele care
găsi preț de răscumpărare,
nu în prețul aurului sau al pietrelor nestemate,
ci în prețul vieții;
și pe palmele Lui sunt săpate –
pe palmele Lui de Dumnezeu –
toate literele numelui meu!
Deci, pentru că nunta e aproape,
am grijă să nu mi se stingă lumina în noapte.
M-am încins cu adevărul
peste veșmântul de în subțire,
m-am încălțat cu ce râvnă!
Și m-am acoperit cu neprihănire.
mi-am luat scutul strălucitor ca un soare,
să nu mă ajungă cumva
acele săgeți arzătoare.
Mi-am oțelit brațele cu putere
și mi-am făcut timp pentru alții,
mai necăjiți decât mine,
să le fiu mângâiere.
Deși pe-aproape-i prăpastia adâncă,
m-am trudit cu migală,
dar mi-am zidit casa pe Stâncă.
De-acum pot să vină valurile,
vânturile,
urgile.
Nimic n-o să-i schimbe din loc temelile!
Poate să vină chiar și vrăjmașul!
Dar numai până la poartă:
„Ehei! Cum trăiești tu!
Pentru noi, ești ca și moartă!
Ție nu-ți pasă de câte pot să mai vină:
foamete, boală,
chiar moarte, invazia străină!
Ce-ai să faci
Când n-o să-și ajungă bucata de pâine?”
Dar Mirele meu m-a învățat să-L aștept liniștită,
să mă rog ne-ncetat
și să râd de ziua de mâine!
Și să râd de ziua de mâine!

Iuliana Leontiuc

LIDIA DEGA

- cu credincioșie în slujba Mântuitorului

„M-am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit
alergarea, am păzit credința”. (2 Timotei 4:7)

Lidia Dega este un nume cunoscut pentru surorile din zona Timișoarei. Multe au știut-o mereu cu zâmbetul pe buze, plină de viață și gata de slujire nu numai în biserica baptistă din Vârșet ci oriunde era nevoie de traducere între credincioși români și sârbi. Altele, s-au rugat pentru ea în ultimii ani, după ce a primit un diagnostic necruțător de cancer. Pentru toate, ea rămâne un exemplu de credincioșie și frumusețe a caracterului în ciuda dificultăților vieții.

Lidia Dega, născută pe 6 februarie 1963 la Mesici, în regiunea Vârșet din Serbia, a lăsat un impact profund în inimile multora care au cunoscut-o ca soră în Cristos, învățătoare de școala duminicală, coordonator muzical, traducător dar, mai presus de orice, ca o credincioasă devotată care a prețuit mult relația cu Dumnezeu.

La vârsta de 19 ani s-a mutat din localitatea natală, unde absolvise liceul, la Novi Sad pentru a urma cursurile Facultății de Drept dar s-a înscris la Seminarul Teologic Baptist. Acolo i-a fost recunoscut darul muzical și a format un grup de slujire prin cântare împreună cu sora ei mai mică, Ana, și profesoara de muzică de la Seminar. După terminarea studiilor, în 1985, s-a mutat la Belgrad, unde o aștepta o altă oportunitate de lucrare, și anume traducerea predicilor din biserică

pentru refugiații români. A organizat pentru aceștia, tot împreună cu sora ei, întâlniri de rugăciune și chiar evenimente evanghelice în satele cu mulți vorbitori de limbă română - Nicolinț și Vladimirovăț.

În 1987, s-a mutat din nou la Novi Sad, unde a lucrat la tipografia creștină Vestea Bună. Acolo a participat activ la viața bisericii și a legat prietenii de lungă durată. În vara anului 1996, s-a relocalat în Vârșet, unde a devenit membră activă a bisericii din loc, slujind în diferite capacități (închinare, traducere, lucrarea cu copiii și femeile).

Lidia a fost pasionată de lucrarea cu copiii, așa că la începutul anilor 2000 a inițiat o lucrare în localitatea ei natală, cu aproximativ 40 de copii, coordonând programele lor de Paști și Crăciun. A fost foarte activă în lucrarea cu femeile din Serbia, fiind membră în Bordul de Conducere al Departamentului surorilor din Uniunea Baptistă din această țară și coordonatoarea lucrării în biserica din Vârșet. Contribuția ei, care a durat până în anul 2024, a fost în domeniul traducerii manualelor de studiu biblic pentru femei și cel al organizării de conferințe și întâlniri.

La vârsta de 50 de ani, în anul 2013, a fost pusă în fața unui diagnostic crunt (cancer) care, totuși, nu a reușit să o facă să renunțe la activitățile din biserică, ci doar să le reducă din cauza tratamentului dur la care a fost supusă.

Ultima dată când a condus corul bisericii a fost la Crăciunul din anul 2023. În ultimele patru luni a fost imobilizată la pat și a urmărit activitățile bisericii, online, atât cât a putut. Domnul a decis să o cheme la El pe 4 Iulie 2024, lăsându-ne în urmă o moștenire spirituală profundă.

Suntem recunoscători Domnului pentru impactul ei în viața atâtor oameni care au fost atinși prin viața și exemplul ei. A lui Dumnezeu să fie toată slava!

Olga Dega

Un an, o lună, o zi

Un an, o lună, o zi. Așa înscrîm în istoria vieții noastre anumite evenimente importante. Așa marcăm anumite documente importante, precizând anul, luna și ziua semnării lui. Cifrele sunt menite să ne amintească faptul că acel eveniment a fost real.

Citeam cândva ultimul capitol al cărții 2 Împărați. Ierusalimul este asediat timp de doi ani și, în cele din urmă, cucerit și incendiat. Regele Zedechia refuză să se predea și fuge dar este prins și dus rob în Babilon. Templul, mândria evreilor este ars până la temelii și toate uneltele sunt duse în Babilon. În cele din urmă, poporul este luat și dus în captivitate, doar o mică rămășiță este lăsată printre ruine, în Ierusalim. Pare un epilog normal al unor profeții rostite cu ceva vreme în urmă.

Dar capitolul nu se încheie aici ... și nici istoria, pentru evrei. Dumnezeu îl inspiră pe autor să mai adauge câteva versete despre un eveniment care se întîmplă peste ani în Babilon, un eveniment precis, datat:

„În al treizeci și șaptelea an de captivitate a lui Iehoiachin, regele lui Iuda, în a douăzeci și șaptea zi a lunii a douăsprezecea, Evil-Merodak, împăratul Babilonului, în cel dintîi an al domniei

lui, l-a eliberat din temniță pe Iehoiachin, regele lui Iuda. I-a vorbit cu bunătate și i-a dat un loc de cinste mai presus decât cel al regilor care erau cu el în Babilon. Iehoiachin și-a schimbat hainele de întemnițat și pentru tot restul vieții sale a mâncat la masa împăratului. Împăratul s-a îngrijit necurmat de hrana zilnică a lui Iehoiachin, în toate zilele vieții lui.“ (2 Împărați 25: 27-30, NTR).

Dintr-odată, acestea nu au mai fost niște versete cu care se încheie un capitol, doar niște cifre aruncate printre cuvinte, ci aceste cifre au dat viață evenimentelor. Versetele au devenit și istoria mea, CV-ul meu. Mi-am amintit că și pentru mine a existat un an, o lună, o zi când un Rege mi-a vorbit cu bunătate și m-a scos din temniță. Mi-a oferit o haină nouă și o identitate nouă. Statutul meu de rob a fost schimbat cu cel de fiu și am primit un loc de cinste, și un loc la Masa Regelui. Aceste privilegii ar fi fost îndeajuns dar de atunci Regele mi-a dat și mai mult, El se îngrijește de mine și de nevoile mele. Mi-a promis ca o va face până la sfîrșitul zilelor mele.

Povestea robului Iehoiachin este identică cu povestea noastră, cu a mea și cu povestea ta. Te afli în vreo temniță? A fricii, a îngrijorării, a îndoielii,

a descurajării? Sau poate temnița amărăciunii, a dezamăgirii, a oricărui păcat care te ține rob și te desparte de prezența Regelui? Porți o haină de întemnițat, plină de etichete care nu te reprezintă? Lângă numele tău pot fi văzute și alte nume mici, puse de tine sau lipite de cei din jurul tău? Ai fost și tu cândva scăpat din mâini, ca și Mefiboșet, și acum șchiopătezi?

Am o veste bună: poate exista și pentru tine un An, o Lună, o Zi când Regele Regilor vrea să îți vorbească cu bunătate și să te scoată din temniță. Are pentru tine o haină nouă, curată. Are un statut nou, o identitate nouă. Dacă lângă numele tău oamenii au pus etichete, El le schimbă.

Isus, Regele Regilor, afirma următoarele pentru cei salvați de El: „Voi sunteți Lumina lumii; Voi sunteți o seminție aleasă, o preoție sfîntă.” Domnul Isus oferă o invitație la o

părtășie nesfârșită cu El. Te invită la Masa Lui să te hrănească, să îți asigure cele necesare. Un loc la Masa Regelui înseamnă acces nelimitat la Tronul harului, acces la Cuvintele Lui. Dacă deja ai locul asigurat, fii recunoscător! Nu rata părtășia cu El, masa îmbelșugată. Hrănește-te zilnic. Poartă bucuros haina curată. Folosește identitatea nouă și împotrivește-te vrăjmașilor.

Dacă în istoria vieții tale nu identifici un an, o lună, o zi în care să te fi bucurat de invitația Regelui, pune astăzi timp deoparte și citește invitația: „Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă!” (Evanghelia după Matei 11:28).

La Masă mai este loc. Acolo e belșug, e părtășie, e bucurie. Acolo e Hrană adevărată. Onorează invitația și beneficiază din plin de generozitatea Regelui. Vino!

Andreea Tîrziu

Joni Eareckson Tada

*„...frumusețea este deșartă,
dar femeia care se teme de Domnul va
fi lăudată.” (Proverbe 31:30)*

La doar șaptesprezece ani, Joni Eareckson Tada era o adolescentă plină de viață, pasionată de sport și înconjurată de dragostea și susținerea familiei. Într-o după-amiază toridă de iulie, 1967, a mers să înoate în Golful Chesapeake împreună cu sora ei, Kathy. Fără să verifice adâncimea apei, a sărit de pe o plută și a suferit o fractură gravă a coloanei vertebrale, devenind tetraplegică. Această tragedie a fost un șoc emoțional copleșitor, aducând-o în pragul disperării. Cu toate acestea, în suveranitatea Sa, Dumnezeu a păzit-o de suicid și a condus-o printr-un proces profund de transformare spirituală.

În timpul recuperării, Joni s-a luptat cu

întrebări despre suferință și planul divin. Își amintea că, numai cu câteva luni înainte, se rugase ca Dumnezeu să o apropie de El. Acum se întreba dacă această încercare era răspunsul Lui. În momentele de descurajare, s-a agățat de promisiunile Scripturii, iar un verset care i-a oferit alinare a fost Psalmul 79:8 (NTR), „...*Grăbește-Te să ne întâmpini cu mila Ta, căci suntem foarte necăjiți.*” Rugăciunea ei zilnică a devenit: „*Doamne, dacă nu pot muri, atunci arată-mi cum să trăiesc!*”

Prin credință și perseverență, Joni a învățat să transforme durerea într-o nouă direcție pentru viața ei. A descoperit pictura, folosindu-și gura pentru a ține pensula și și-a transformat talentul într-un mijloc de exprimare și sprijin. De-a lungul anilor, a devenit o voce puternică pentru persoanele cu dizabilități, dorind să arate lumii că valoarea unui om nu este determinată de limitările fizice, ci de imaginea lui Dumnezeu reflectată în el.

În 1982, s-a căsătorit cu Ken Tada, care i-a fost alături cu devotament. De-a lungul vieții, Joni nu doar că a trăit într-un scaun cu roțile, dar a luptat și cu durerea cronică și cancerul. Convingerea ei a fost că un credincios poate îndura orice suferință atunci când știe că Dumnezeu este cu el. Deși nu a fost vindecată fizic, a

găsit în Hristos o vindecare spirituală și un scop mai profund.

Inspirată de propria-i experiență, Joni a fondat „Joni and Friends”, o organizație dedicată sprijinirii persoanelor cu dizabilități și promovării incluziunii acestora în comunitățile creștine. Prin inițiative precum „Wheels for the World”, care distribuie scaune cu roțile celor în nevoie, și taberele pentru familiile persoanelor cu dizabilități, organizația sa a avut un impact semnificativ în viața a mii oameni.

Pe lângă activitatea sa umanitară, Joni a scris peste 48 de cărți și a fost implicată în numeroase proiecte media. A realizat emisiuni radio și TV, chiar și un film despre viața ei, devenind un model de inspirație pentru milioane de oameni. Prin suferință, a descoperit că viața are sens atunci când este trăită pentru un scop mai mare care transcende prezentul.

În ciuda limitărilor fizice, Joni a continuat să călătorească, să vorbească la conferințe și să ofere speranță celor care se confruntă cu provocări similare. Mărturia ei este un exemplu de perseverență, credință și curaj. Viața ei reflectă realitatea cuvintelor rostite de Pavel în Faptele Apostolilor 20:24: „*Dar eu nu țin numai decât la viața mea, ca și cum mi-ar fi scumpă, ci vreau numai*

să-mi sfârșesc cu bucurie calea și slujba, pe care am primit-o de la Domnul Isus, ca să vestesc Evanghelia harului lui Dumnezeu”, iar această convingere îi dă puterea de a continua, indiferent de dificultăți.

Munca sa a fost recunoscută la nivel internațional, primind numeroase distincții pentru activitatea sa în sprijinul celor cu dizabilități. Prin „Joni and Friends”, ea a influențat politici publice privind accesibilitatea și drepturile persoanelor cu dizabilități. Mai mult decât atât, a devenit o sursă de inspirație pentru comunități creștine, încurajând bisericile să fie mai incluzive și să fie sensibile la nevoile persoanelor cu dizabilități.

Povestea lui Joni este un exemplu al puterii transformatoare a suferinței. Departe de a o distruge, încercările au sculptat în ea o credință mai profundă și o inimă dedicată slujirii. Tragedia nu a fost sfârșitul poveștii sale, ci începutul unui drum nou spre un scop mai înalt.

Dincolo de lecția suferinței transformată în mărturie, exemplu ei dovedește că frumusețea adevărată nu constă în perfecțiunea fizică, ci în împlinirea voii lui Dumnezeu și în puterea transformatoare a credinței.

Emma Goldiş

Surse: <https://learn.ligonier.org/articles>
<https://davidjeremiah.blog/>
<https://www.joniandfriends.org/>

Frumusețe

sau

cum să fii o lumină pentru generația tânără

Într-o lume complet digitalizată și plină de falsuri care au impact enorm asupra oamenilor, noi, generația fără pic de experiență de viață, am ajuns să ascultăm mai mult ce spune un influencer de pe social media, ignorând sfaturile mamelor noastre. Ajungem, ca tinere, să ne învârtim într-un cerc vicios din care parcă nu mai găsim scăpare, căutând încrederea de sine în surse total greșite. L-am pus pe Dumnezeu într-o cutie pe care o deschidem doar duminică când mergem la biserică și cam atât. Zilnic căutăm să reparăm ceea ce e „greșit” la aspectul nostru, cu impresia falsă că astfel vom fi fericite și vom avea mai multă încredere de sine. Uităm adesea că singura soluție valabilă pentru toate problemele din viața noastră este Cristos. Însă, ca fete, avem nevoie de persoane în jurul nostru care să ne înțeleagă frustrările, dezamăgirile și problemele. Surori din biserică, mame, bunici, mătuși sau prietene, care să ne îndrume către o viață trăită pentru Cristos.

Cum puteți ajuta generația tânără? Foarte simplu, avem nevoie de modele! Nimic mai mult, nimic mai puțin. Nu trebuie să fiți neapărat la curent cu lumea online, sau să fiți în trend cu moda pentru a putea

lega o relație de calitate cu tinerele de azi. Trebuie doar să începeți de undeva, să luați legătura cu noi. Vrem să știm că vă pasă de tinerele care vin din urmă.

Frumusețea adevărată se află în caracterul nostru zidit în Cristos. Biblia este plină de exemple minunate în care vedem cum ar trebui să arate o femeie în societate. Fiecare dintre noi suntem chemate să fim sare, să fim lumină și să fim o cetate așezată pe munte.

„Voi sunteți sarea pământului.” (Matei 5: 13a)

Într-o zi eram prin bucătărie cu mama și din greșeală s-a tăiat la deget. Imediat a luat solnița și a turnat sare pe rană, explicându-mi că e un dezinfectant foarte bun care curăță rana de microbi și bacterii. La vârsta aceea am rămas uimită să văd câte întrebări are sarea. Stau și mă gândesc ce tablou frumos mi-a fost pictat. O situație aparent banală, dar o lecție cu un mesaj așa de important. Isus ne spune

că trebuie să fim sare, să dăm gust dar și să curățăm lucrurile rele.

Așadar, să nu vă fie frică să spuneți lucrurilor pe nume când ne vedeți făcând ceva greșit. Avem nevoie de persoane care să ne tragă la răspundere pentru acțiunile și deciziile noastre. Într-o societate în care să fii o tânără cu valori creștine e atât de greu, e absolut necesar să avem o asemenea persoană lângă noi. Cu sufletul plin de bunătate și dragoste trebuie să fim atenționate uneori, dar și ajutate pentru a putea câștiga bătăliile care se dau în viețile noastre de tinere fără experiență.

„Voi sunteți lumina lumii.” (Matei 5: 14a)

Tinerele au nevoie de ghidare și ce alt model mai bun de urmat decât o mamă, o mătușă, o

soră, o bunică sau o lideră de grup mic care să manifeste bunătate și să umple pe urmele pașilor lui Cristos lăsând o mireasmă plăcută în urma ei.

Nu te teme să fii o lumină! Spune despre Adevărul minunat al Scripturii și adu înapoi speranța și bucuria în viețile generației tinere. Lasă-te folosită de Dumnezeu și vei vedea în câte moduri minunate vei putea avea un impact asupra celor tineri și nu numai.

„O cetate așezată pe un munte nu poate să rămână ascunsă.” (Matei 5:14b)

Dacă ai descoperit harul minunat al lui Dumnezeu, nu poți să stai și să nu faci nimic. Nu poți ascunde de cei din jur credința și valorile tale. Aceasta este lecția pe care multe tinere au nevoie să o audă și să o vadă. Avem nevoie de încurajare din partea generației cu mai multă experiență de viață. Orice cuvânt e extrem de valoros pentru noi. Nu te feri să îl spui! Învăță-le pe cele tinere folosind propriul exemplu! Aceasta e frumusețea adevărată

înrădăcinată în dragostea față de Dumnezeu și de semenii.

La final, vă readuc aminte de un verset foarte cunoscut: **„Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune și să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri”** (Matei 5:16). Continuă să trăiești pentru Cristos și lasă lumina Sa să strălucească în viața ta și prin viața ta astfel încât să influențezi generațiile care vin după tine!

Sarah Țuț

RECENZIE de CARTE

BLASFEMIE

DE ASIA BIBI ÎMPREUNĂ CU
ANNE-ISABELLE TOLLET

Cartea *Blasfemie* a fost publicată la editura Polirom din Iași în anul 2019. Aceasta relatează povestea suferințelor Asiei Bibi, o creștină din Pakistan care este acuzată de blasfemie din cauză că a băut apă dintr-un pahar din care băuseră alte musulmane, spurcându-le astfel puțul. Ea a fost acuzată și că a vorbit împotriva profetului Mohamed deoarece a spus că Isus ar avea o altă părere cu privire la ce s-a întâmplat cu apa din puț.

Asia Bibi, autoarea cărții, a scris din adâncul temniței din Sheikhupura, Pakistan, unde viața i se scurgea în așteptarea zilei în care avea să fie spânzurată din cauza condamnării ei, ca urmare a aplicării legii blasfemiei. Ea era o simplă țărăncă dintr-un sătuc din Punjab, o regiune din centrul Pakistanului. Asia a susținut că n-a hulit niciodată, că îi respectă pe musulmani și pe profetul Mohamed, dar considera că fiecare om are dreptul să creadă în cine vrea.

Cu toate că era închisă de doi ani, Asia a dorit ca vocea ei să fie cunoscută pentru ca

și alții să cunoască adevărul despre ceea ce s-a întâmplat și pentru a elimina legea blasfemiei care făcea atâtea victime. Din temnița mizeră, suferă. Îi este dor de copii și de soțul ei care au fost și ei amenințați cu moartea, dar care o susțineau cu tot ce puteau pentru a trece peste această încercare grea. În închisoare este vizitată de ministrul minorităților din Islamabad, Shahbaz Bhatti, un creștin catolic, care a încercat să ajute la eliberarea ei. El vorbise cu avocatul său și rezolvase ca Asia să fie din nou audiată de Înalta Curte de Justiție din Lahore. I-a promis și că va avea grijă de familia ei, care urma să meargă împreună cu el la Islamabad. De asemenea, ministrul i-a adresat o cerere președintelui Pakistanului pentru ca Asia să beneficieze de o grațiere prezidențială. Tot în această perioadă, Asia a primit o vizită de la soțul său, Ashiq care îi spune că Papa Benedict al XVI-lea a vorbise despre ea în piața Sfântul Petru din Roma. La aflarea unei astfel de vești, Asia s-a bucurat și i-a mulțumit lui Dumnezeu pentru știrile primite.

La scurtă vreme, Asia a primit o vizită din partea guvernatorului provinciei Punjab, Salman Taseer care i-a împărtășit faptul că o considera nevinovată și că va face totul pentru a o salva. Împreună cu el sunt și câțiva reporteri care îi iau un interviu Asiei, dându-i ocazia să își spună

povestea și să își declare nevinovăția. A doua zi, guvernatorul a fost ucis de propria gardă de corp pentru că a intervenit în cazul Asiei. Situația aceasta a făcut-o să se teamă și mai mult, mai ales că mulți pakistanezi voiau să o vadă moartă și chiar s-a oferit o recompensă pentru asasinarea ei. Asia povestește că s-a rugat astfel: „Isuse, ajută-mă să-mi îndur suferința, singurătatea și durerea. Știi că sunt nevinovată. Pune capăt chinului meu, ocrotește-mă și ocrotește-mi copiii” (p. 139). Peste un timp, și ministrul minorităților, cel care o sprijinise, a fost ucis de fanaticii religioși, murind ca martir. Ministrul a fost asasinat pentru că a vrut să atragă atenția lumii întregi asupra cazului Asiei Bibi și a călătorit în SUA și Canada unde a vorbit cu primul ministru canadian

și cu Hillary Clinton pentru a face presiuni asupra statului pakistanez în vederea eliberării Asiei.

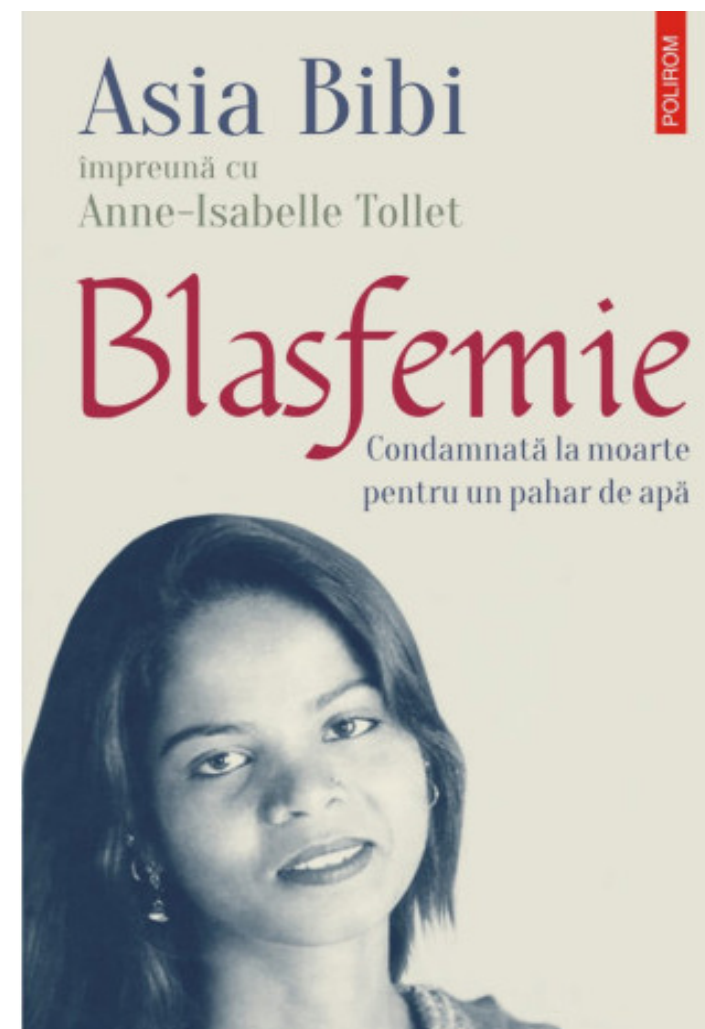
Pentru Asia a urmat o perioadă mai greu de îndurat din cauza condițiilor grele de temniță și a descurajării. Se gândea chiar la sinucidere, dar și-a spus că prea mulți oameni au murit pentru cauza ei și că trebuia să trăiască pentru a face ca adevărul să triumfe. După moartea ministrului minorităților, Shahbaz Bhatti, fratele său a preluat ștafeta și s-a întâlnit cu Papa Benedict al XVI-lea, întâlnire la care au participat atât episcopul de Faisalabad, cât și imamul moscheii din Lahore. În aceste timp, pe Asia a cuprins-o deznădejdea și își aștepta moartea ca pe o

eliberare. Totuși, certitudinea nevinovăției, dorința ca lupta ei să le fie de folos și altora și speranța ca viața ei să poată influența starea țării ei, au menținut-o în viață. Asia își încheie cartea cu un strigăt de ajutor către cei care doresc să îi fie alături, pentru ca situația din țara ei să se schimbe și mulți oameni, asemenea ei, să primească ajutor.

Pe data de 8 noiembrie 2018, Asia a fost eliberată, după opt ani de închisoare, iar în mai 2019 a ajuns în Canada, unde a cerut azil politic.

Asia Bibi este un exemplu de curaj și de credincioșie față de Dumnezeu. Ea dorește să tragă un semnal de alarmă cu privire la creștinii din lumea întreagă, persecutați pentru numele lui Hristos. Povestea vieții ei ne îndeamnă la rugăciune pentru frații și surorile noastre care se confruntă cu persecuții din pricina credinței.

Geanina Făt

MOTIVE DE RUGĂCIUNE

„Dar cei ce-L iubesc sunt ca soarele când se arată în puterea Lui.” Judecători 5:31(b) – Finalul cântării Deborei.

CASA DEBORA – FUNDAȚIA MISSIO LINK INTERNAȚIONAL

*„Dar cei ce-L iubesc sunt ca soarele când se arată în puterea Lui.”
Judecători 5:31(b) – Finalul cântării Deborei.*

Sunt douăzeci și trei de ani de când Fundația Missio Link Internațional din Timișoara a deschis porțile Casei Debora pentru prima fată. Avea șaisprezece ani când a venit la noi, după ce, timp de aproape nouă ani, încercând să scape de abuzurile unui tată alcoolic, fusese trimisă dintr-un loc în altul, dintr-o familie în alta, căutând ajutor și o viață bună. Nu a fost nici măcar o zi la școală, în schimb știa să țină o gospodărie, să lucreze grădina și să îngrijească animalele din fermă, lucruri pe care trebuia să le facă în schimbul unui pat lângă grajd și a unei farfurii de mâncare. A învățat să citească la Casa Debora. Împreună cu mama socială, citea din Biblie și urmărea cu degetul fiecare cuvânt din Psalmi. Astfel, a memorat cum arată cuvintele: Dumnezeu, binecuvântare, laudă, pace, bucurie, nădejde, îndurare, milă, suflet... Pentru ea, literale și cifrele au prins contur abia în toamnă, când a mers prima oară la școală. Pentru prima noastră fată, Cuvântul a fost înaintea literelor și al silabelor, a fost la început și, într-adevăr, Cuvântul i-a transformat viața, iar Casa Debora, unde a descoperit Cuvântul lui Dumnezeu, i-a devenit casă și familie.

Douăzeci și trei de ani sunt mulți, sunt puțini? Cred că cele mai multe dintre noi îi numărăm uitându-ne la copiii noștri, mai degrabă decât la firele de păr albe. Pentru Casa Debora, cei douăzeci și trei de ani înseamnă peste o sută cincizeci de fete care au găsit adăpost, siguranță, vindecare și restaurare. Douăzeci și trei de ani și peste o sută treizeci de femei tinere, care acum sunt unele soții, mame, altele abia pornesc în viață. Multe dintre ele dau mai departe binele primit, pentru că, indiferent de vârsta avută când au intrat pe poarta Casei Debora, viața lor a fost atinsă și transformată profund de Domnul Isus.

Sunt fete care, chiar după zeci de ani, își sună mama socială, asistenta socială sau psihoterapeuta să-i ceară o rețetă sau un sfat pentru copilul răcit, să se roage împreună pentru că mai apar coșmaruri și frică, sau pur și simplu sună de dor. Prin Casa Debora, Dumnezeu nu schimbă doar viețile fetelor care ne trec pragul, ci ne transformă și pe noi, cei chemați pentru o vreme, mai lungă sau mai scurtă, să fim instrumente ale iubirii Salvatorului. Și ce mare har avem în asta!

De-a lungul anilor, am fost adesea întrebată care e rugăciunea mea pentru Casa Debora. E una simplă și e neschimbată de douăzeci și trei de ani: orice fată care își găsește adăpost aici să-L iubească pe Dumnezeu, care a iubit-o mai întâi, și orice suflet rănit care trece pragul casei să găsească vindecare, fie el copil sau adult!

Lorena Rusovan

Dulce 40

Remedii naturale

pentru doamnele cu vârsta de peste 40 de ani

Doamnele sunt așa de frumoase la orice vârstă și ele găsesc mereu resurse de frumusețe în fiecare etapă a vieții. Se întâmplă în vara anului trecut, când, fericită, am celebrat vârsta de 40 de ani. Și ca un făcut, parcă energia mea a scăzut așa de mult, dintr-odată. Mă simțeam ca și cum vrei să accelerezi mașina și ea parcă merge în gol, fără să mai răspundă la comenzi. Sigur, o etapă tranzitorie de oboseală marcată, însă câteva aspecte importante le-am înțeles în jurul acestei vârste, încercând să înțeleg schimbările percepute.

Un aspect major este reprezentat de scăderea nivelului de serotonină din organism, din cauza diminuării accelerate de estrogen din perioada perimenopauzei (care cel mai adesea începe în jurul vârstei de 40 de ani). Estrogenul are un rol important în modularea serotoninei, un neurotransmițător- cheie implicat în reglarea dispoziției, prin creșterea producției de serotonină și a sensibilității receptorilor de serotonină din creier. Când nivelurile de estrogen scad, acest proces se poate destabiliza. În această perioadă femeile pot experimenta o scădere a nivelului de serotonină, cu riscul apariției simptomelor de depresie, anxietate și instabilitate emoțională manifestate prin stări de iritabilitate, tristețe, lipsă de energie sau chiar neliniște generală. Ele se împletesc cu modificările fiziologice, cu cele din spectrul afectiv-neurologic detaliate mai jos:

- **depresie și anxietate** - scăderea serotoninei poate contribui la instalarea stărilor depresive și anxioase, frecvent raportate în această perioadă de viață
- **iritabilitate și schimbări de dispoziție** - modificarea nivelului de serotonină poate duce la o instabilitate emoțională, experimentând schimbări bruște, de la momente de optimism la stări de neliniște sau chiar furie
- **somnul afectat** - serotonină este implicată în reglarea ritmurilor circadiene și în inducerea unui somn odihnitor. Scăderea serotoninei conduce la insomnie și/sau somn fragmentat, o contribuție determinantă la oboseala cronică și la agravarea stărilor de anxietate și depresie

- **modificări ale apetitului și greutatei** - serotonină joacă un rol important în controlul apetitului, iar o scădere a ei favorizează creșterea apetitului, cu posibila creștere în greutate în această perioadă

Când ceva este dereglat în organism, dacă identificăm o singură cauză este ușor de intervenit, însă schimbările complexe afectează sisteme multiple și se produc reacții în lanț, care influențează starea generală a organismului. De aceea, remediile potrivite pentru astfel de situații sunt gândite să acționeze general. Dumnezeu ne-a dat resursele necesare și pentru însănătoșire, și ca să trecem cu bine prin încercări.

Astfel, un remediu natural, pe care îl voi aborda în acest articol, este lumina soarelui. Uneori, dacă este prea ieftin, remediu tinde să fie neglijat sau lipsit de încredere, însă, chiar și după vârsta de 40 de ani e important să ieși afară, să faci băi de soare. Cel mai adesea, la această vârstă avem copii mari și nu îi mai scoatem zilnic afară, să fim nevoite să stăm cu ei în parc sau la joacă împreună cu alți copii. Însă, adâncindu-ne în treburi și sarcini de finalizat, uităm de nevoile esențiale și primordiale ale noastre. Uităm să trăim. Dacă plantele au nevoie de soare să crească, animalele la fel, soarele reprezintă și pentru om nu doar o sursă de lumină, cât și o resursă de menținere a sănătății. Dacă ar fi să fii sinceră și să notezi pe un carnețel, câte ore ai stat la soare în ultima săptămână? Cât te-ai plimbat în aer liber, poate într-un parc și cât ai lăsat lumina soarelui să-ți mângâie fața? E foarte interesant felul în care expunerea la soare, o normalitate în trecut, acum a devenit o extravaganta.

De-a lungul secolelor, cu mult înainte de descoperirea și izolarea serotoninei, mulți practicieni din

domeniul sănătății au recunoscut că pacienții care au petrecut mai mult timp la soare se simțeau mai bine. Drept urmare, băile de soare au fost folosite încă din vechime pentru a restabili sănătatea. În jurul anului 400 î.Hr., Hipocrate, părintele medicinei, prescria în mod obișnuit băi de soare ca parte a gestionării unei varietăți de boli. În centrul său de sănătate de pe insula Coș avea un solar mare în care expunea pacienții la cantități maxime de lumină solară ca parte a terapiei lor. Expunerea la lumina naturală a soarelui stimulează creierul să producă mai multă serotonină. Cu cât mai multă lumină solară, cu atât mai multă serotonină este produsă. Lumina soarelui ajunge la ochi și ajută la activarea sintezei serotoninei din triptofan, un aminoacid esențial prezent în alimente. Astfel, expunerea la soare poate ajuta la „resetarea” nivelului de serotonină, ameliorând starea emoțională prin îmbunătățirea dispoziției și reducând semnificativ stările de tristețe, iritabilitate și anxietate. S-a observat că femeile care experimentează o formă de depresie sezonieră din cauza lipsei de lumină solară în timpul iernii pot observa îmbunătățirea stării de spirit atunci când sunt expuse la soare, chiar și pentru perioade scurte, în mod regulat. Un alt beneficiu major, datorat expunerii la soare, este faptul că lumina ajută la reglarea ritmului circadian (ciclu veghe-somn), cu rol esențial pentru somn și sănătatea mentală generală.

O expunere adecvată la soare în timpul zilei ajută la reglarea somnului prin modularea producției de melatonină, hormonul responsabil de inducerea somnului. Astfel, stările de oboseală pot fi reduse și se poate îmbunătăți starea mentală generală.

Recomandările practice

pentru expunerea la soare sunt legate de durata și timpul expunerii. În general, 15-30 de minute de expunere la soare pe zi pot ajuta la stimularea producției de serotonină și la îmbunătățirea stării de spirit. Timpul cel mai potrivit este dimineața, mai ales în primele ore ale zilei, deoarece lumina naturală albastră din acest interval are cel mai mare impact asupra sintezei de serotonină.

Iată, dacă au apărut umbre de tristețe pe fața ta, o plimbare în aer liber sub razele soarelui, poate chiar împreună cu soțul sau câteva prietene, te va susține în acest proces de menținere a stării de bine. Am primit cadou din partea lui Dumnezeu câteva raze de soare, făcătoare de bine. Tu ce vei face cu ele? Le vei ignora sau le vei lua și le vei împleti în părul tău, le vei întinde pe tenul tău ca el să radieze de bucurie și sănătate, chiar și prin schimbările vârstei de 40 de ani?

Daniela Haidu

Frumusețe în fiecare zi

*„... până ce va lua Hristos chip în voi”
(Galateni 4:19b)*

Pe zi ce trece grădina devine tot mai frumoasă. Aerul e plin de parfum de primăvară. Ochii se delectează văzând florile colorate care apar peste tot. Narcise și zambile se mișcă ușor în adierea vântului. Mai departe de casă, ca niște pete albe și mov, viorele se ascund lângă frunzele lor. Ploaia de aur strălucește ca o lumină galbenă lângă gard. Grădina dă semnale de viață peste tot.

Iarba crește și ea repede. Culoarea ei verde, vie, se amestecă cu cea a florilor colorate. Pe crengile goale ale pomilor se văd deja mugurii. Frunze noi, flori noi vor acoperi în curând fiecare ramură mică. Și când, zâmbind, privesc grădina, încet, de neoprit, se naște o întrebare în mine. În timp ce trec zilele vieții mele, oare devin eu mai frumoasă? Dincolo de riduri, de fire cărunte care apar, ce văd? Devine oare sufletul meu mai frumos, mai roditor?

E primăvară din nou. Și în acest nou an, și într-un nou an de viață zilele trec repede, una după alta. A devenit oare sufletul meu mai frumos ca ieri, alaltăieri? Se naște oare rod nou în mine, roada Duhului din nou și din nou?

Mă uit prin grădină la florile care se deschid, la viața care iese la iveală. La promisiunea rodului cel nou. Și în liniște, ca într-o oglindă, mă uit la mine. Nu caut riduri, nu mai număr fire albe. Mă întreb cu sinceritate: Este haina mea încă albă? Sau a acoperit-o praful de pe drum? Crește în mine rod nou în fiecare zi? A devenit oare caracterul meu mai frumos, mai plăcut, mai asemănător cu Hristos?

Primăvara în grădină adie în jurul meu parfum de flori. Pe unde merg port eu cu mine, în mine, caracterul lui Hristos?

Adina Ogrăzeanu-Nagy

TORTUL MAMEI

Ziua de naștere a fiecărui copil este un prilej de bucurie și de celebrare. Deseori, pentru mame bucuria se împletește cu stresul pregătirilor pentru primirea musafirilor. Unul din obiceiurile pe care le-am cultivat a fost ca să le prepar tortul de ziua lor. Aleg un sortiment, ținând cont de preferințe și îl decorez în funcție de creativitatea de moment sau în funcție de sezon. Rezultatul este unic, întrucât gusturile se împletesc cu dragostea și dăruirea mâinilor harnice, realizând astfel amintiri memorabile.

Știu că suntem tentate să luăm torturi perfecte în decor și gust, însă dacă alegi să pregătești tu tortul este o reală provocare. De aceea l-am numit tortul mamei, pentru că poate lua forme și gusturi diferite și este făurit de mama pentru cel drag, pentru sărbătorit. Anul acesta, de ziua unuia dintre fii mei eram puțin presată de timp, așa că am asamblat o rețetă ușoară, rapidă și tare gustoasă, care a adus multă bucurie și apreciere. Iată cum am procedat.

Am pregătit:

- două blaturi clasice de pandișpan, din câte 6 ouă fiecare, pe care le-am copt în două forme de 28 de cm
- sos de caramel
- crema ganache de ciocolată și mascarpone
- cafea aromată
- 2-3 banane

Mod de preparare:

- a. se coc 2 blaturi de pandișpan după rețeta clasică
- b. se prepară sosul de caramel: 200 g de zahăr se pun la foc mic, într-o crăticioară anti-aderentă, amestecând ușor pentru topire omogenă; apoi se adaugă 100 g unt (80% grăsime) și 200 g smântână lichidă pentru frișcă. Se lasă la foc mic, mixând până se obține un sos omogen, pe care îl punem la răcit
- c. se prepară crema, care este un mix de mascarpone și ganache de ciocolată: se înfierbântă 400 ml smântână lichidă pentru frișcă, apoi se ia de pe foc; în acest lichid fierbinte se adaugă 400 g bucățele de ciocolată cu lapte, de bună calitate. După 2-3 minute, când ciocolata s-a topit, se omogenizează energic cu telul până culoarea devine uniformă.

Crema obținută se lasă la răcit, apoi se ține în frigider timp de 4-6 ore sau chiar de pe o zi pe alta.

Înainte de a se pune la frigider, ganache-ul de ciocolată se bate cu mixerul pentru aerare, pentru finețe și creșterea în volum până la dublare. Apoi se adaugă 500 g mascarpone și se continuă mixarea. În funcție de calitatea ciocolatei și după gust se mai pot adaugă zahăr tos sau cacao.

Asamblarea tortului este o joacă. Da, este simplu, dar nu și când roiesc mereu copiii în jurul tău și cer să guste sos, să guste crema. Însă aceasta este frumusețea lucrului împreună. Mărturisesc că prefer să fac în liniște torturile, dar nu reușesc întotdeauna.

Tăiem cu delicatețe blaturile de pandișpan în două (secțiune transversală), astfel obținem 4 foi subțiri, rotunde și pufoase. Așezăm primul blat pe un platou vrednic de prezentarea tortului.

Însiropăm potrivit cu cafea, apoi așezăm domol câteva spatule generoase de cremă mătăsoasă, pe care o întindem uniform. Peste cremă se așază frumos rondele de banană, una lângă alta. Se pun panglici de sos de caramel peste bananele proaspete.

Apoi, se acoperă cu al doilea blat. Se repetă procesul de însiropare cu cafea, așezare de cremă, banane și sos caramel. Procesul se face și peste al treilea blat.

Cel de-al patrulea blat se așază deasupra, peste crema de ciocolată și sosul de caramel, formând un tort înalt și cu ținută. Îl poți lasă așa, un tort pe straturi vizibile („dezbrăcat”) sau îl poți îmbrăca în totalitate în cremă. Îl decorăm cu flori, cu bomboanele de ciocolată sau cu macaroons, castane sau nuci. O altă opțiune pentru decor sunt imaginile tipărite pe vafe comestibile (acestea se comandă în cofetărie, după forma și dimensiunea dorită).

Ceea ce mă impresionează de fiecare dată când văd poze de la evenimentul festiv este sentimentul dulce, plăcut, că am oferit sărbătoritului ceva original, creativ și plin de gust. Un dar prețios pentru copilul tău drag!

Daniela Haidu

Dezmierdările sunt înșelătoare și frumusețea este
deșartă, dar femeia care se teme de Domnul va fi lăudată.

Răsplățiți-o cu rodul muncii ei și faptele ei s-o laude la
porțile cetății!

Proverbe 31:30-31